11 de juny: Sant Bernabé, apòstol

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,7-13): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I quan hi aneu, prediqueu, dient: «S'ha apropat el regne dels cels». Guariu malalts, ressusciteu morts, llanceu dimonis, purifiqueu leprosos. Gratuïtament ho heu rebut, gratuïtament doneu-ho. No us procureu ni or ni plata ni [monedes de] coure en les vostres faixes, ni sarró per al camí, ni dues túniques, ni calçat, ni bastó; ja que el qui treballa és digne del seu manteniment.

En la ciutat o poblet on entreu, pregunteu qui hi ha digne; i quedeu-vos allí fins que en sortiu. Entrant en la casa, saludeu-los. I si la casa en fos digna, que la vostra pau vingui damunt ella; però si no en fos digna, que la vostra pau a vosaltres torni».

© Albada Editorial / evangeli.net

«I quan hi aneu, prediqueu, dient: 'S'ha apropat el regne dels cels'. Guariu malalts, ressusciteu morts...»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui celebrem l'apòstol Josep, «a qui els Apòstols havien donat el sobrenom de Bernabé, que vol dir "fill de la consolació"» (Ac 4,36). Des del principi fou generós: «Es va vendre un camp que posseïa i va portar els diners als peus dels Apòstols» (Ac 4,37). Portà sant Pau fins als Apòstols, quan tots li tenien por, i amb ell obrí l'apostolat a tots els pobles. Primer, a Antioquia, on «encoratjava tots a mantenir-se fidels al Senyor amb cor decidit, ja que ell era un home bo i ple de l'Esperit Sant i de fe. Així, molta gent fou guanyada per al Senyor» (Ac 11,23-24). El seu zel apostòlic fou exemplar, tot posant en pràctica el manament del Mestre: «I quan hi aneu, prediqueu, dient: 'S'ha apropat el regne dels cels'» (Mt 10,7).

«Separeu-me Bernabé i Saule per a dedicar-los a l'obra a què els he cridat» (Ac 13,2), proclamà l'Esperit Sant: anaren a Xipre i Àsia Menor, i patiren molt pel Senyor. Tingueren també llurs diferències i se separaren per motiu de Marc, que els abandonà a meitat de viatge, i Pau ja no l'acceptava en el següent; però Bernabé va saber confiar en ell i veurem després Marc com un gran col·laborador de Pere i Pau.

Aprenguem a no catalogar la gent per a sempre, que «les ànimes, com el bon vi, milloren amb el temps» (Sant Josepmaria), quan se les sosté amb la confiança i se les estima, ja que «ningú pot ser conegut sinó quan se l'estima» (Sant Agustí).

Quan vegem que algú flaqueja o retrocedeix, perseverem com Bernabé, sobrenom que significa també “home esforçat”, i “el qui anima i entusiasma”. Són característiques de les que avui n'estem necessitats. Per això acudim al Senyor amb les paraules de la col·lecta: «Feu que l'Evangeli de Crist, que ell [Bernabé] predicà amb valentia, sigui proclamat arreu d'obra i de paraula».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El Senyor anomenà els seus deixebles ‘sal de la terra’, perquè havien de condimentar amb la saviesa del cel els cors dels homes, insípids per l’obra del diable» (San Cromaci)

- «Bernabé, en el moment de les primeres conversions dels pagans, comprengué que havia arribat l’hora de Saule, el qual s’havia retirat a Tars, la seva ciutat. Anà a cercar-lo allí. En aquest moment important, d’alguna manera, Bernabé retornà Saule a l’Església» (Benet XVI)

- «‘No visqueu aïllats, tancats en vosaltres mateixos, com si ja estiguéssiu justificats. Reuniu-vos per buscar junts allò que interessa a tots’ (Epístola de Bernabé)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 1.905)